

חשיפת שחיתות בתנובה: סיפורה של מיה קוך

לאיש בהנהלת "תנובה" לא היו טענות כלפי עבודתה של מיה קוך. שנים ארוכות היא זכתה לשבחים על עבודתה וקודמה כמקובל. המצב השתנה ב,1977 - כאשר מיה קוך הבחינה שחשבונות וצ'קים נעלמים לפרקי זמן ארוכים מהתיקים של הנהלת הכספים של תנובה.

הערותיה בעניין הלחיצו שלושה מבכירי המנהלים בתנובה, וקוך הועברה לתפקיד זוטור. כמה שנים מאוחר יותר, כאשר הגיעו לידיה קבלות כפולות בסכומים של מיליוני שקלים, פנתה לבכירים שוב. משנוכחה שלא מתייחסים לתלונותיה, העבירה לידי המשטרה את הראיות שהיו בידיה ונפתחה חקירה פלילית, שהביאה להרשעתם של שלושה עובדים בגניבת רבבות דולרים. במקום צל"ש, קיבלה מיה קוך מכתב פיטורים ונקלעה בעל כורחה לפרשה ששינתה את חייה. בניסיון לבטל את פיטוריה, פנתה קוך לוועדת הביקורת של ההסתדרות. בוועדת הביורור הוכתה בהלם: נציג תנובה הציג חוות דעת של פסיכיאטר, לפיה מיה קוך היא חולת נפש. הפסיכיאטר- ד"ר אבנון- מעולם לא פגש את מיה קוך. הדבר לא מנע ממנו להגיש חוות דעת שרק בנס לא הביאה לאשפוז הכפוי של קוך. קוך לא מיהרה להתאשפז, אלא פתחה במערכה משפטית וציבורית. מכבש האיומים וההפחדות שהופעל עליה רק חיזק את אמונתה בצדקת המאבק. באמצעות המשפטן פרופ' קנת מן, תבעה את ד"ר אבנון על הפרת סודיות רפואית ועל הגשת חוות דעת פסיכיאטרית מבלי שפגש אותה מעולם. בסופן של תשע שנות מאבק זכתה קוך בתביעה, וד"ר אבנון הושעה מתפקידו. במהלך השנים בהן התנהל המאבק נכתבו כ200 - כתבות על סיפורה של מיה קוך. כיום היא יושבת הראש של עמותת 'עוגן' המנסה לעזור לחושפי-שחיתות אחרים.